

Ved graven

L. rev. 865

1. Så ta da mine hender, Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, Jeg følger med.

2. La intet mer oss skille, Ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På dig, på dig alene Min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode ånd.
Så ta da mine hender Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

Prest: Gustav Klevberg

Kantor: Ole Johan Monsen

*Takk for all vennlig deltakelse.
Familien*

Jenny Helmine Paulsen

Født 03.08.1926 - døde 24.07.2018

*Birtavarre bedehus
torsdag 2. august*

L. rev. 732

1. Gud, når du til opbrudd kaller,
Hele livets dag trer frem:
Barndom, ungdom, moden alder,
Arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
Sorg og glede, smått og stort.

2. Takk for alle livets gleder,
Tusenfryd ved veiens kant,
Takk for sorgens stille steder,
Takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp,
Takk for smertens bitre dåp!

3. Gud, for dig jeg vil mig bøie,
Skrifte all min synd for dig.
Alt det skjulte ser ditt øie,
Ser du troens gnist hos mig?
Dårlig lød jeg Jesu bud,
Fattig var mitt ord om Gud.

4. Dine råd er mig for høie,
Ei din vei jeg fullt forstår;
Men jeg ser ditt faderøie
Stråle mot mig hvor jeg går.
Også de som foran gikk,
Hilser mig med kjærlig blikk.

5. Jesus sitter ved mitt leie,
Han har tid når andre går;
Han sin fred mig gir i eie,
Han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korssets lys
Midt i dødens kolde gys.

6. Gud, som mig til arbeid kalte,
Og som nu mig hvile bød,
Du som mine dager talte,
Og som gav mig livets brød,
Hjelp mig i den siste vakt!
Klæd mig i din hvite drakt!

L. rev. 845

1. Kjærlighet fra Gud
Springer like ut
Som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
I dens dype grunn
Gjemmes livets edelsten.

2. Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
Kommer smykket til oss ned.
Lukk kun op din favn,
Kom i Jesu navn,
Himlen bringer den jo med!

3. Kjærlighet fra Gud
Er det store bud,
Er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
Og du har Guds fred;
Ti Gud selv er kjærlighet!

L. rev. 744

1. Bedre kan jeg ikke fare
Enn å fare til min Gud;
Bedre kan jeg ikke svare
Når jeg får om døden bud,
Enn at jeg er vel beredt
Og vil gjerne følge med;
Bedre kan jeg ikke stige
Enn å flytte til Guds rike.

3. Hva er verden, at man skulde
Have lyst i den å bo?
Tidene de er så fulle
Av all ondskap og uro!
Himlens hus har hellig fred,
Der er mig beredt et sted,
Liv og lyst og fred og glede,
Alt er der i Gud til stede.

2. Bedre kan jeg ikke fremmes
Enn å få en salig død;
Bedre kan jeg ikke gjemmes
Enn i Herrens hånd og skjød;
Bedre det ei blive kan
Med min jammerfulle stand
Enn når Himmlens Gud vil sende
Mig en god og salig ende.

4. Derfor takker jeg så såre
Gud som taget har min ånd,
Der jeg ligger på min bære,
Lukket øie, foldet hånd.
Krist som mine synder bar,
Han på hvem jeg troet har,
Ja endog i døden håper,
Snart av graven ut mig roper.